

Besvarelse af min Forespørgsel, skal jeg udtale min Paaskjønneelse af den Varme, han har lagt for Dagen med Hensyn til denne Sag, og idet jeg gjør dette, skal jeg udtale, at jeg haaber, at han ikke ganske vil lade sig skræmme bort fra at følge den Vej, som af den tidligere ærede Indenrigsminister er betraadt i det Lovforslag, som af denne ifjor blev indbragt i Landstthinget.

S. M. Petersen: Skjøndt det, den ærede Forespørger anførte, maaskee hovedsagelig angaaer Jylland, idet det i Forhold til sin Befolkning og sit Agerbrug har den største Udstrækning, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at Sagen ogsaa paa Verne paa mange Steder har en meget stor Betydning. Det er i høj Grad beklageligt for de Ciere, hvis Lodder ere langt fjernede fra vedkommende Byer, at de, naar vedkommende Sogneforstanderskab ikke har fundet Anledning til at opføre de Veie, der gaae til saadanne Lodder, paa Regulativet over Sognets Veie, og disse Ciere ved et forbedret Agerbrug søge at forbedre deres Udlobder og derfor hyppigt maae kjøre derhen, da ikke have noget Middel til at tvinge dem, der ere vrangvillige og trevne til at deeltage i det fornødne Bearbejde i Forhold til deres Eiendommers Størrelse, og det har derfor, saavidt jeg kan skjønne, været den ærede Forespørgers Hovedtanke at udfinde et Middel, hvorved saadanne Brangvillige kunne tvinges til forholdsviis at deeltage i Byrden ved Forbedringen af Veiene. Jeg skjønner ikke rettere, end at vi have Bestemmelser i denne Retning i andre Henseender; der kan saaledes anvendes Tvang imod de Brangvillige og Trevne med Hensyn til skadeligt Vands Afledning, ligesom ogsaa med Hensyn til Hegn og Fred, og der kan maaskee endnu paapeges flere Tilfælde, hvor det Samme gjælder. Det er forøvrigt meget rigtigt, som den høitærede Minister bemærkede, at Forholdene ere saa forskellige, at det er vanskeligt ved en almindelig Lov at give Bestemmelser derom; men det forekommer mig dog, at disse Sager meget

vel kunne henvises til de communale Autoriteter, maaskee til Sogneforstanderskaberne som første, og enten Amtsraadene eller Landvæsencommissionerne som sidste Instants. Naar f. Ex. Cierne af den overveieende Deel af Hartkornet af saadanne Lodder eller det overveieende Antal Ciere forlange og ere villige til at forbedre en sllig Vej, forekommer det mig, at det er billigt, at de kunne faae Leilighed til at faae Skjon afgivet derover, hvilket, som jeg har paapeget, kan skee derved, at de communale Autoriteter med Landvæsencommissionen som sidste Instants paaskjende disse Sager, hvorved der da kan gives de Paagjældende et Middel til at tvinge de Brangvillige og Trevne til at tage Deel i Byrderne ved saadanne Veies Istandsaettelse. Jeg kan, som sagt, ikke troe Andet, end at dette kan lade sig gjøre, og jeg troer ogsaa, at det i Landvæsenets Tjeneste vil være meget gavnligt; men jeg har imidlertid det Haab, at den høitærede Minister vil vide at træffe det Bedste i saa Henseende, da han jo har lovet at gjøre, hvad der staaer til ham, for at faae det bedst Mulige ud af denne Sag.

Mugaard: Jeg er for en længere Tidsiden af endeel Landbrugere, navnlig paa „Gamle Roeskilde Amt“, bleven anmodet om ved en passende Leilighed at henvende den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa en Vej, hvorom der i en lang Række af Aar har været ført megen Strid; det er nemlig den Vej, som løber fra Kongeveien, der gaaer mellem Roeskilde og Ringsted, ind over Landet forbi Ledreborg til Budsteko, derfra længere fremad til Meerløse Kro, hvor den sætter den Landevei, som gaaer imellem Ringsted og Holbek, og længere borte Landeveien mellem Sorø og Holbek, i Forbindelse med den nævnte Kongevei. Den antydede Vej bliver befaret af et stort Antal Beboere, navnlig langt nede fra Landet, fordi man ved at passere ad den har en noget kortere Vej til Roeskilde, end naar man skalde passere Hovedlandeveien.